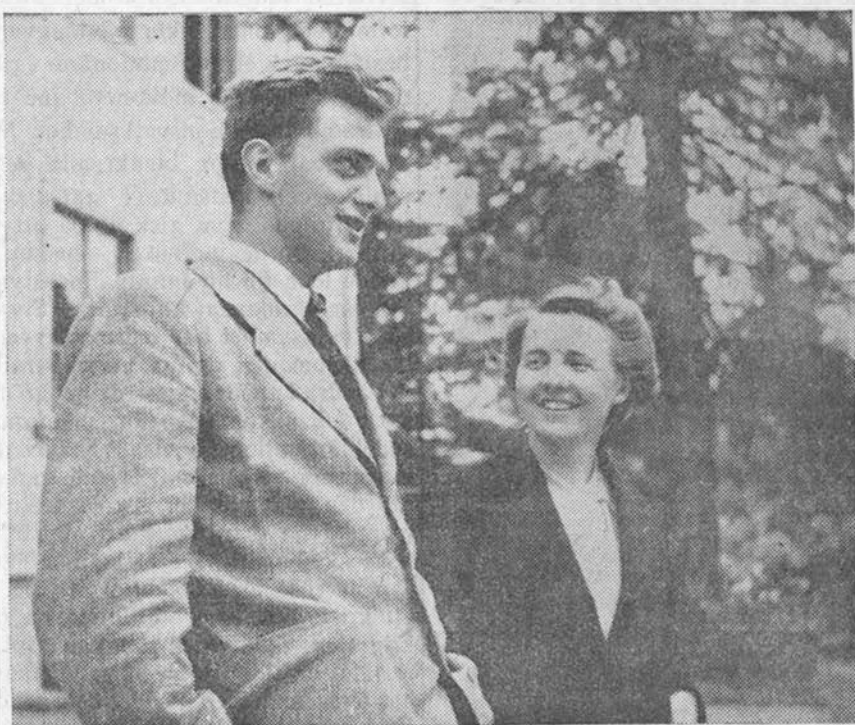

"Hemmet, arbetsplatsen, folket, världen under Guds kontroll..."

Kristna revolutionärer i folkförsörjningens tjänst.

Rika gemenskapsdagar i Vindeln

(Från Västerbottens-Kurirens utsände medarbetare).

Fil. kand. Erik Petrén, Lund, och fröken Annie Feldin, Stockholm, ha gripits av den kristna världsrevolutionen.

Vindeln, söndag.

Ju längre det här mötet i Vindeln fortskridit, ju svårare har det blivit att skriva om det. Det finns saker och ting, som man inte kan fånga i några rader eller ens på en hel spalt. Intryck, som inte låta sig inrangeras i en snäv ram, därför att de äro för levande och stora. Den ekumeniska nattvardsgång, som hölls i Degerfors vackra kyrka nu på morgonen, är ett av de intryck, som jag fått här, och som jag så gärna ville skildra men inte kan. Först då blev emellertid detta apostlaord: "här är icke jude eller grek" verkligen levande för mig.....

Dagarna här i Vindeln ha i övrigt varit rik gemenskapsdagar av vital betydelse. Varje samvaro har utgjort ett led i ett stort sammanhang och målet och syftet med alltsammans har varit att visa människorna vägen till livsförvandling och hur de sedan i sin tur skall bli livsförvandlare bland andra människor.

Kristen världsrevolution! Många tyckte nog att det var ett ganska förnämligt uttryck. Ända till dess det med all önskvärd tydlighet gick upp, att en revolution faktiskt var på färde med lite var.

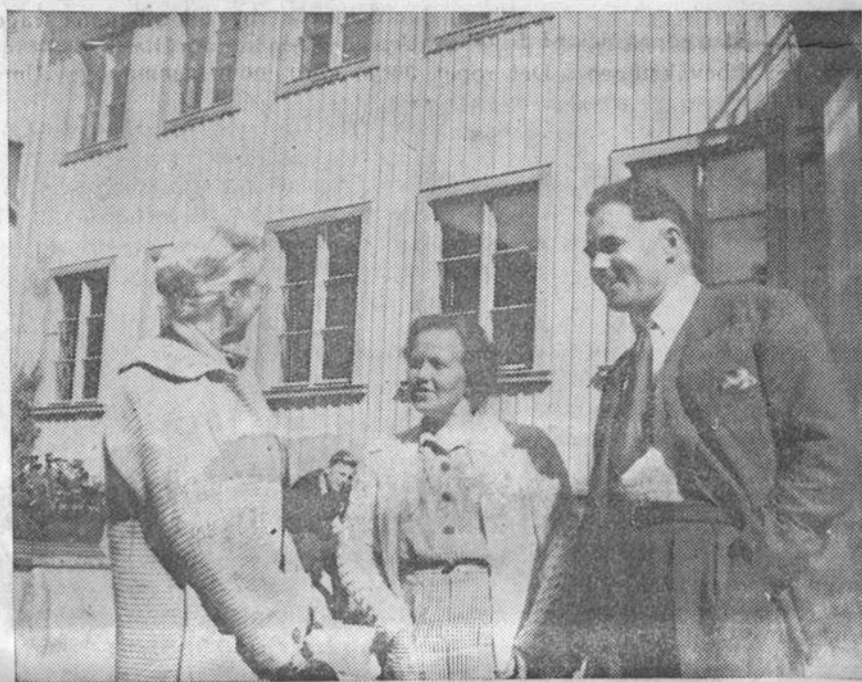
Ingen skall inbilla sig att går härifrån likadan som han kom hit, slungade professor Gustav Sundelin ut i det offentliga mötet, som hölls på söndagskvällen, och som samlat en fulltalig åhörarskara. Det var säkert många av de inbjudna, som reste till dagarna i Vindeln i den tron, att samvaron där skulle lämna dem tämligen oberörda. Med utgång från de fyra absoluterna om ärlighet etc. tror jag ingen kan våga påstå det precis.....

Starka intryck ha givits

men också knuffar, ganska omilda förstås, men dock knuffar, som satt människor i rörelse. Kristendom är inte stillasittande, maklig soffhörns-tillvaro eller skvallerkonselj utan rörelse hän emot något. Det har varit väldigt rörligt i Vindeln. På vägar och stigar, överallt ha människor vandrat, mest två och två och man har praktiserat, verkligen praktiserat,

vad det vill säga att gå på Guds order i vardagen. Ganska enkla enkla och futtiga saker ha kanske blivit givna som order, men oftast har det visat sig vara att de små till synes obetydliga haft vital, ja livsviktig betydelse för de flesta.

Ett oerhört starkt och förtätrat möte blev det, som fick rubriken Hemmet under Guds kontroll. Detta underströks kanske ännu mera på söndagskvällen, då far, mor och son berättade hur de fattat sitt kristna beslut att omsätta den kristna världsrevolutionen inom hemmets väggar.

En rektor, småskollärarinna och kontorsman i glatt samspråk.

Lika mäktigt om inte mäktigare blev lördagskvällens samvaro, där arbetsplatsen under Guds kontroll belystes på ett allsidigt sätt.

Där var en lagerarbetare uppe och talade om, hur han egentligen varit — inte Guds barn utan socialismens — och hur han kämpat för dess idéer. Först då han blev en av Kristus förvandlad människa upplevde han innebörden i den vackra tesen: Frihet, jämlikhet, broderskap! Som kristen blev han tvungen acceptera sig själv. Förut hade han i sitt arbete accepterat en annans lön och funnit

Studentvärlden behöver förvandlas, anser en representant för den studerande ungdomen.

sig själv missförstådd. Nu hade han fått klart för sig att en sådan inställning är felaktig. Han hade som förvandlad även börjat inse att hans uppgift nu var personalklubben och inte att isolera sig och dra sig undan. Kristus hade löst hans hat till "kapitalet" och låtit honom finna gemenskap med dem, som han förut ansett sig böra vara motståndare till.

En annan arbetare betonade hur arbetarrörelsens folk om några böra begripa vad revolution är. Nu ville han vara en kristen revolutionär i sin omgivning och berätta för sina kamrater att Kristus icke är arbetarrörelsens fiende men brobyggaren mellan olika samhällsskikt och åsiktsbildningar.

En arbetsgivare vittnade om att han nu ej enbart ville skapa goda ekonomiska förutsättningar för sina arbetare utan även gå in under personligt ansvar för dem.....

Ett gripande inslag utgjorde tre arbetares vittnesbörd. De hade kommit

för att se vad det här var för något och fått uppleva en gemenskap, vars make de aldrig anat existerade. Men talet om livsförvandling hade satt myror i huvudet på dem.

Det offentliga mötet

stod under professor Gustav Sundelins ledning.

— Min farfar var lapp och min farfar kyrkoherde i Stensele och min far präst i Vilhelmina, så jag är ingen främling här, började han på sitt rättframma sätt och därmed var kontakten med den stora åhörarskaran given.